

Gör inte hunden fredlös!

Detta är fullständigt oacceptabelt, jordbruksministern! I en nyhetssändning i TV ges först upplysningen att jaktförordningens 28 § äntligen skall ändras så att envar skall få rätt att skydda sina djur, även mot angrepp av varg. I nästa andetag förklarar ministern att detta dock endast skall gälla hägnade djur, men inte hund eftersom man inte kan klarlägga vad som händer i skogen. Detta kan också uttryckas med andra ord. Eftersom alla hundägare är opålitliga, och särskilt dom som har jakthund, så kommer dessa om dom skall få rätt att skydda sina hundar att olagligen skjuta våra vargar.

Hur kan man inbilla sig att man kommer att få någon som helst acceptans för den förda rovdjurspolitiken när man ändrar bestämmelserna på detta sätt. Även om man smetar på någon kosmetisk förändring om att föra ut besluten så kommer förändringen dessvärre att skärpa de motsättningar som finns idag. Vad man fullständigt glömmer är att det idag inte är aldrig så duktiga byråkrater och politiker i Rosenbad som förvaltar våra viltstammar – det är våra jägare!

När man från regeringen och dess stödpartier så uppenbart sviker stora delar av befolkningen, hur kan man då förvänta sig att få förtroende av samma människor nästa år? Ingen vet, och detta är inte rätt plats för några valtaktiska funderingar, men man kan ändå inte låta bli att förundras över det avgrunds djup som finns mellan de som bestämmer och de som skall lyda.

Har man inte längre någon respekt för de urgamla traditioner som finns i vårt samhälle? Tror man verkligen att alla är ute efter att bryta mot de regelverk som formuleras bakom skrivborden hos myndigheter och regering? Tragiskt nog verkar så vara fallet. Politisk taktik tycks sitta i högsätet medan det sunda förnuftet körs ut bakvägen.

I samma nyhetssändning får vi se de uppskakande bilderna av en hund som under ett drevprov i Värmland dödats av vargar. Uppenbarligen har vargarna börjat äta på hunden bakifrån medan den ännu levde. Man kan väl förstå den ångest och förtvivlan ägaren fortfarande känner inför det inträffade, och att hon känner sig lurad av myndigheternas försäkringar om att vargarna är försedda med radiosändare för att man i görligaste mån skall kunna undvika konfrontationer mellan varg och hund – något som uppenbarligen visade sig vara helt felaktigt. Sanningen tycks vara att bara någon enstaka varg i Värmland har fungerande radiosändare. Förtroendet igen.

En annan reflektion är att man tycks vara märkvärdigt känslolokall inför det lidande som våra hundar och deras ägare får utstå samtidigt som man romantiserar och vurmjar för utbredningen och utökningen av våra rovdjur.

När skall det gå upp för dessa politiker att det är omöjligt att skapa förståelse för rovdjurspolitiken genom luddigast möjliga lagstiftning och orimliga straffpåföljder. Såväl jägarnas organisationer som SKK har förklarat att vi ansluter oss till uppfattningen att de fyra stora rovdjuren skall finnas i vår land – men dessa stammar måste förvaltas på samma sätt som alla andra stammar av vilt förvaltas.

Gör inte hunden fredlös! Lyssna någon gång för helvete!

NILS ERIK ÅHMANSSON,
ORDFÖRANDE, SKK